

doc 01695

7/10

4621

3/0

ג'נו-יירוק, כדו, בניין חשיינט
11 באפריל 1953

0043476

✓ 24/4/27/7

אל : - המנהל הכללי, משרד החוץ.

מאת : - שר החוץ.

וולטר היין,

ראשי עלי בಗלב. אמש חזרתי מושינגטון. עשינו שם ארבעה ימיים. בפרק זמן זה נתקינו - א) ראיון עם הנשיא; ב) שיחה עם מזכיר המדינה; ג) שיחה ארוכת וקשה עם ביידרוד; ד) שיחה ממושכת עם המזכיר להגנה וראש המטה; ה) ארוחת בוקר עם הסנטוריים טאפט, דאגלט ואחרים; ו) ארוחת ערב עם מנהיגי שתי הסתדרויות הפועלות; ז) ארוחת ערב אצל אבן עם סגן הנשיא, סגן מזכיר המדינה, סגן שר ההגנה ורבים אחרים; ח) ארוחת ערב אצל הרוי לוין עם וולטר ליפמן, ג' מס רסטון ועתונאים אחרים; ט) הרצאה בפני מועדיון העתונאים; י) התיעוצרות שארכה מחייבת יום עם סגל השגרירות; יא) התיעוצרות סיום עם סגל השגרירות; יב) שיחות עם אבן, גויטין, הרוי לוין, ארנסט לוין, אסתר, מתי שליט, דייו גינצבורג, טננבוולד ואחרים; יג) ארוחת ערב אצל חיים הרציג עם מסיבת לכל הסגל וסיפורים עד אחרי חצות, בכלל זה רנגוון; יד) ארוחת צהרים עם נחום גולדמן; טו) עוד כמה סעיפים שכחתי.

הרשות הכללי מהミישל החדש הוא: א) רמה ירודה של השכלה וכשרונות; ב) תחיה ותעציה; ג) היאחזות במסיבות שובות לדחיתת תיכנון והברעה. אם להשווות את אייזנהאואר עם טרומן מבחינת הלב ואת דאלס עם אצ'סון מבחינת המוח הרוי המורוד תלוול. יחנן שמאחוריו בס הפשייה מתרכחת קבוצת אנשים נבוני דבר ודרובי רצון אך עדין לא נחברנו לחלוין מיהוות ומהוותם.

עליה אמר משותפת לנשיא החדש עם קודמו: פשטות הליכות ומוסראת הרובשה של חופש גמור במיטחו. לעומת זאת אין מוגרש אצל החדש משקל מוטרי ויושר לב שצינו את הקודם. שיחתנו ארוכה פחות מרבע שעה. כיוון שבאה לאחר ההתכנסות עם ביידרוד כיונתי את כל החיצים למטרת אחזה להוציאו מלבו כל מחשבה על נקיותה עדנה לבופן של בעיות השלום אלא לרוץ כל מעיינו בהבאת העדויות, בראש וראשונה מצרים, לידי שיתותם שלום. בעניין השלוםفتح הוא עצמו ומכוון שלא היה כל

אפשרות להטוט את השיחה מראשיתן לפסים אחרים ממילא החריתוי אחריו ורך נסיתוי לקבוע את הדגש הנכון. חזרתי והדגשתי כי על אהיב להיזהר מההופיע הצד בטסדור על ידי נקיותה עדנהمسئימת בשאלות השינויים במחלוקת. עליה להישאר מעל לרכיב ורך לדריש שלום, יציבות ושיתוף פעולה. הנשיא הניע וראש נציגות בחיקוב ואך הביע הסכמתו במפורש

אבל לא הייתה כל בטעון אם חדר לעומקו של עניין ולאם הסכמתו המובעת משקפת שיקול דעת וגביווש עמדת. רעיון אחר שנשיתי "למקור" היה כניסה לעבי הקורה של צרכינו הצבאיים מבלתי למתין לימות המשיח של שלום או ארבעון הבנה אзорרי. כאן נתקلتني בחשובה שהפכה עכשו שיגרה ברשינגרטן כי יש להביא קודם את כל הגורמים ליד' פמק השווה. אמרתי: ומה אם הדבר לא יקוט? אמר: אז יהיה מצב אחר.

הנתקלה

— דאלאס עשה רושם של איש נבוך שאינו מתחזק עדין בסבר העיניים שלתוכו הוטל. הוא הזרק הרבה מיום שראיתיו בראשונה. מתחלה שמוועה כי הנשיא נתן לו את המינוי רק כדי למלא את משallet לבו מימים ימימה וכי הוא עתיד לפנות בקרוב את מקומו לבידל סמיה. גם בו תירבעתי תורה אי-קביעת עמדה לבוגרwm של עניים מצד אה"ב והוכחת אפשרות השלום אך ורק על יסוד גמצב הקיימים. הוא העיר בבת חוק כי העובדים מאשים אותו בהפרת החלומות או"מ. כשהוקעת אצביעות הטענה והסבירתי את ההשתלשות אמר: אתה פרקליט מצוין. הוא קיבל את הזמנתי לאירוע ערבי בביתי ב-13 במאי ולאירוע אחרים עם ראש הממשלה בביתו בירושלים למחתו. על ידי כך נתקעה בבית אחת השלפוחית שניפה וולר בשיחתו עם אスター.

השיחת עם וילסונ וברדלி בתחום הדמויות רחבה להסביר צרכי הבוננו ועמדתנו בשאלות ההגנה אבל לא היתה לי הרגשה כי היא קרבה או חננו אף עד ממש אחד לקראת אייזו תוצאה מעשית שהיא. וילסון עשה רושם של איש מוגבל וחף מכל בקיאות בעיה. ברודתו נחנה גם אוחחות לטובה, יعن הוא התענין בבעיות קליטת עלייה, התישבות, חינוך וכו'. בכל זאת גם אותו מצאנו בשפינו שגור התרז: יש קודם כל להביא את כל המדיניות באזרע לידי שלום. ברדל, שפה רושם חיובי מאד כאישיות ונראתה על פניו ארצה של קשב וצינר ביותר, תלה את קולר ההשניות בעיה חעלת סואץ: יש קודם כל לפתור בעיה זו ואחר כך נראה. אלו היו החשובות לטענותי כי חלפו כבר שנתיים וחצי מיום שישבתי באוטו חדר עם מושל והרצייתי לפניו אוטן הטענות והתכוונות. בכל זאתABA וחיים היו טבוריים כי נעשתה בשיחה זו מלאת הסברה כראיתך.

בשיחת עם בירוד היו מעבריהם חריפים. היה פרק חיובי לגביו סואץ — הודיע בזדקה תביעתו הצד בעניין, ביחיד לבבי זכות המערב, עם גילוי סוד כי שלוש המאמות עתידות להימליך בדבר הערובות שיש לדרכו בשניין זה ממצאים ועם הצהרה מפורשת כי העניין החיוני שלנו מובא היטב בחשבונו. היה גילוי, מבוקה בשאלת ירושלים — שום התקפה על החלטתנו להעביר את המשרד, רק הגנה צולעת על עמדתם הם, ולאו דווקא בתנגדותם להעבירה אלא בסРОט לעבור (אם נעביר את השגרירות הרוי בזאת ועוד ב一封 מפורש כי ירושלים בירחכם וזו לא נוכל לעשותות).

בשפטפוחתי על פניו צרכי הכספיות של משרד החוץ השיב בקול עבorth
חלושה: הקשיים שלך ידועים לנו היטב, אבל לא נוכל לשנות את
עמדתנו על כל פנים עד שוב מזכיר המדיננה מסיורו. לבסוף פרץ
ריב גלו' בשאלת תנאי השלום. על כך נימסם במפורט במברקים ולא
אחזו'ו כאן כי שעת דחוקה ביותר.

המסקנה הכללית היא כי אנו עומדים בפני כמה תריסים
העלולים מצד אחד לנעו כל התקדמות מעשית בתחום העזה הצבאית
ומצד שני הם עשויים לחתן לנו שנות למאזינים נוספים של הסברה
וחינוך: תריס א' - יש להביא קודם את השלום; תריס ב' - יש
לפתח קודם את בעית החוללה; תריס ג' - יש להמתין עד שישוב דאלס
מסען.

הגורם העיקרי לדאגה מבחןינו הוא העצינות הגוברת לגורל
המזרח המיכון בשיטת פרוץ מבחינה מדינית פנימית ופרוץ להשפעה
ולחידודה סובייטית. אם חביא התקפת השלום של מוסקבה לידי "חפוגה"
משמעות, יתכן כי עצונות זו תתרוף. אם לא חבוא תפוגה או אם לא
תחול בעקבותיה התרופות מתח ההגנה כי אז אנו עלולים לעמוד
"התקפת שלום" אמריקנית. הרושם שלי הוא כי יכול נוכל לעמוד
בפנייה.

אני מוכן להפסיק ואם תוחק לי השעה אמשיך מבירס.

שלך,

ל. נ.